

Kristiligi Fólkaflokkurin

Føroya Framburðs- og Fiskivinnuflokkur

Landsformaður: Niels Pauli Danielsen
Tingmenn: Lasse Klein

Oljuvinna, fiskivinna og kunningartækni

Vit skulu hava eitt fjølbroyttari vinnulív. Oljuvinna stendur og pikkur upp á dyrnar. Eg haldi, vit skulu geva okkum tíð at leggja til rættis, so vit ikki leypa framav – vit hava ikki so ógílan skund hesum viðvikjandi, møgulig olja í undirgrundini fer ongan veg. Vit skulu ikki so glaðbeintir innroknað eina oljuinntøku í landskassaroknskapin. Kemur hon, er tað gott, og vit eiga at ansa væl eftir, at hetta ikki bert verður til forbrúk. Tí oljuráðevni í undirgrundini verða ikki fornyggjað, og hetta kann blíva bert ein stökkutur fløvi.

Fiskivinnan harafturimóti dúvar upp á ráevni, sum verða fornyggjað leypandi – ár um ár, gamaní eitt sindur upp og niður við tí nøgd, sum vit kunnu taka av. Tí eiga vit at ansa sera væl eftir, at fiskivinnan ikki verður kollrend av eini møguligari oljuvinnu.

Hinegin so siggi eg ein veldugan møguleika í at menna alternativar vinnur í sambandi við eina komandi oljuvinnu, eisini vinn-

ur, sum verða meira varandi. Tak t.d. EDV-tækni. Við tí samskiptissambandi, sum nú er – Internetið – hevur tað onki at siga, um tú situr eitt sindur fjarskotin. Her skulu vit í hvussu er skunda undir ein útvikling.

Vit hava nógvar álvars-ligar uppgávur at loysa beint fyri framman. So gott í teg, føroyski veljarin, lat okkum sleppa til arbeiðis – vel Kristiliga Fólkaflokk-in, gott val.

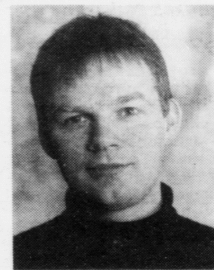
Bjarti Thomsen, Argir sivilverkfrøðingur KrF, Suðurstreymoy

Raðfesting innan íløgurnar alneyðug

Fíggarliga gongdin í Føroyum seinastu árinu hevur dandað upp og niður, sum húkur hjá snellumanni. Attatiárinu vórðu kallað gullár, meðan fyrstu níti-árinu vóru sonn rakár, og nú vit nærkast aldarstíftinum ber aftur við í búskaparligu gongdini. Upp og niður hevur gongdin verið, og tað er einki hjá okkum føroyingum at gerast bilsin av, tí soleiðis hevur altíð verið, síðani fyrsti maður setti fót sín á klettarnar.

At gylt er av fiski á grunninum, at fiskaprisurin er farin í topp, at rentustøðið er lágt sum ongantið fyrr – hetta eru hendingar, sum vit kunnu fegnast um og takka fyri. Men tað gevur okkum ikki loyvi til at fara undir at sleingja um okkum við fløgum og nýtsluskapandi tiltøkum. Heldur skulu vit av álvara hugsa um at gjalda okkara uttanlandaskuld aftur, samstundis sum vit fara undir at raðfesta tær fløgur, sum skulu gerast komandi árinu, tað veri seg innan samferðslu (ferjur og undirsjóvartunnlar v.m.), og tað verið seg innan heilsuverkið sum skúlaverkið.

KrF hevur haft uppskot um slíka raðfesting, tí við

henni slepst undan at allar fløgur koma upp í røkur, sum vit hava sæð tað í politiska leikinum hetta seinasta árið. Við eini raðfesting ber eisini til at stýra í tráð við búskaparligu gongdini til eina og hvørja tíð. Uttan eina slíka raðfesting verður alt ruðuleiki, tað sýnir vit seinast tað frættist um eitt yvirskot í landskassaroknskapinum.

Kristiligi Fólkaflokkurin vil tí heita á føroyskar veljarar um álit til at fremja ein skilagóðan búskapar-politik, har peningur skattaborgarans verður umsitin við skili og sóma. Tað verður einstaka borgaranum til fram í seinna enda, eingin ivi um tað.

Hilmar Danielsen, Suðurstreymoyar valdømi

Sambandsmenn eins góðir hugsjónarmenn og tjóðveldismenn

Um vit vilja tað ella ikki, so mugu vit viðurkenna, at skal størri sjálvræði vinnast í hesum landinum, so gerst hetta best við einari breiðari undirtøku millum allar føroyingar – eisini sambandsfólkum.

Millum okkara størstu tjóðskaparmenn finna vit fólk sum Iversen í Kvívík, Jóhan Poulsen á Ströndum, Kristian Djurhuus og Eli Nolsøe, bara fyri at nevna nakrar. Hesir høvdu allir tað til felags, at teir vóru sambandsmenn, men teir vóru fyrst og fremst føroyingar og tjóðskaparmenn, sum eg veit onki høvdu havt imóti broytingum í ríkisfelagsskapinum.

Tann tjóðveldismaður, sum pástendur, at sambandsfólk ikki eru tjóðskaparsinnaði, mugu trúgva umaftur. Eg veit um sambandsmenn, sum kravdi at verða jarðaður í tjóðarbúna okkara. Fyri slík fólk er tað tí heilt náttúrligt at vilja broytingar – landi og fólk at gagni.

LOYSING UPPÁ ÓRÆTTVÍSI
Finnbogi Ísakson segði einaferð, at hann vildi heldur dómast órættvíst av føroyskum dómstóli enn rættvíst av einum danskum dómstóli. Verður loysingin framd við hesum málsetningi, so eiga tjóðveldisfólk av álvara at umhuga, um tað ikki var betur at seta krossin fyri Kristiliga Fólkaflokk-in.

Tí, minnst til, Tjóðveldisflokkurin er drigin inn á eina heilt aðra kós. Í dag er hann ikki ein loysingar-flokkur, sum byggir sína stevnu á fólkatakvøðuna frá 1946. Flokkurin er kominn inn á eina mjørkakós, sum ikki ber nakran veg. Henda kós er sera ódefin-erlig og flokt.

Flokkurin veit als ikki,

hvat skal gerast við landsins íbúgvur, tá loysingin er framd. Vit koma tó ongan veg við at fiska fyri vørur og ella bara at klippa hvør øðrum, sum sýnist at vera einasta boð tjóðveldisfólksins uppá ein komandi føroyskan búskap.

VÍSI DIRVI – VELJI ANNADLEIÐIS

Av somu orsök eiga eisini tjóðveldisfólk at velja Kristiliga Fólkaflokk-in. Føroya Framburðs- og Fiskivinnuflokk. Vit hava eina stevnu, sum hevur greiðan boðskap, sum bæði sambandsfólk og tjóðveldisfólk kunnu taka undir við, skulu vit koma víðari.

Hví ikki velja broytingar nú. Fáa teir størstu flokkarnir breiða undirtøku á

valinum, so skulu fólk vera fullvís í, at ongar ríkisráttarligar broytingar verða framdar tey næstu 50 árinu. Sambandsflokkurin og Tjóðveldisflokkurin, saman við Fólkaflokkinum og Sjálfstýrisflokkinum, vilja í veruleikanum ongar broytingar hava, men tað duga sinniliga sambandsfólk og tjóðveldisfólk at siggja, ber als ikki til.

Valið er tí lætt 30. apríl. Kristiligi Fólkaflokkurin hevur røttu tjóðskaparstevnuna, sum vit ikki ivast í, at allir føroyingar vilja taka undir við. Tað einasta, sum krevst, er dirvi at velja annan flokk hesaferð.

Dan Klein, valevni Kristiliga Fólkafloksins í Suðurstreymi

Ert tú hugaður at verja tey veiku? So set X við lista F – ein atkvøða fyri lívinum

Stórar íløgur fyri framman

Í dag finst eingin ætlan og eingin planlegging, ella raðfesting av íløgutørvinum hjá tí almenna yvirhøvur. Arbeitt verður fram eftir fummum, og tann, sum sterkastu er, vinnur

Veruleikin er ræðandi, tá talan er um útbyggingar av okkara samfelag. Tað er rett og slætt einki skil á útbyggingini av samferðsluni hvørki á landi ella sjógv. Bara strandferðsluflotin tørvar einar 500 mió. kr. Somuleiðis tá talan er um undirsjóvartunnlin og útbygging av fløgum.

Uppaftur verri stendur til á øðrum økjum. T.d. útbyggingin av heilsuverkinum, sjúkrahúsum, vaktar- og bjargingartænastuni

v.m., har eisini tørvur er á 100-tals milliónum.

Høvuðstrupulleikin við íløgutørvinum í Føroyum tey seinastu mongu árinu hevur verið, at eingin raðfesting er farin fram av fløgum, og einki fyrilit er tikið fyri at tryggja eina raðfesting, sum átti at verið ein náttúrligur partur av politiska arbeiðinum.

Alt ov ofta koma fløgurnar upp í røkur, og torført er at meta um, hvar fløga átti at verið framd fram um eina aðra.

Vit í Kristiliga Fólka-flokkinum fara ikki at góðtaka ein slíkan tilvildarligan arbeiðshátt, og fara at krevja, at ein almenn politisk íløguaetlan verður gjørd alt fyri eitt.

Lasse Klein, valevni KrF, Eysturoy

